

Arrest

nr. 335 479 van 4 november 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 8 augustus 2025.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoeker diende op 18 december 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Op 28 maart 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing om verzoeker subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van zijn herkomst uit het district Xi van de provincie X.

Op 17 oktober 2022 werd verzoeker door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen veroordeeld tot 15 maanden gevangenisstraf en een geldboete van 800 euro wegens het misdrijf van wederrechtelijke en willekeurige gevangenhouding en opzettelijke slagen met voorbedachten rade en ziekte of werkonbekwaamheid van minder dan of gelijk aan 4 maanden tot gevolg.

Bij schrijven van 13 maart 2023 verzocht de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de commissaris-generaal om de mogelijkheid van intrekking van verzoekers subsidiaire beschermings-status te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Verzoeker werd uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op 20 september 2024 op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) teneinde hem de mogelijkheid te geven om mondeling om op dit element te reageren en de redenen aan te halen tot behoud van zijn status. Verzoeker kwam niet opdagen voor dit persoonlijk onderhoud.

Op 16 oktober 2024 nam de commissaris-generaal een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) moet het in artikel 39/2 van diezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift tegen zulke beslissing worden ingediend binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Volgens artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet begint de in § 1 van dit artikel bepaalde beroepstermijn te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op deze waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst. De vervalddag is in de beroepstermijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag.

Artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *“Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, [...] elke kennisgeving geldig [is] wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs.”*

De beroepstermijn van dertig dagen, bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonst dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig haar verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *“Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)”* in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

1.3. Verzoeker voert in voorliggend verzoekschrift onder het stukje *“rationae temporis”* aan dat de bestreden beslissing op ongekende datum werd genomen en via aangetekend schrijven van 17 oktober 2024 werd verstuurd door de verwerende partij, maar dat dit nooit aan verzoeker *“betekend werd noch ter kennis gegeven werd via de geijkte wettelijke weg”*. Hierdoor is de beroepstermijn niet beginnen lopen volgens verzoeker, waardoor het verzoekschrift tijdig zou zijn ingediend. Wat verder in het verzoekschrift stelt verzoeker ook dat de oproeping voor het persoonlijk onderhoud van 20 september 2024 niet via de geijkte wettelijke weg zou zijn gebeurd.

In voorliggend verzoekschrift wordt niet verder toegelicht of met enig begin van bewijs gestaafd dat de bestreden beslissing niet *“betekend/ter kennis gebracht werd”* aan verzoeker, noch dat dit niet *“via de geijkte wettelijke weg”* gebeurd zou zijn. Het verzoekschrift bevat geen verdere informatie omtrent de (laat)tijdigheid van het beroep.

1.4. De Raad stipt verder aan dat in verzoekers geval een procedure tot heronderzoek door de commissaris-generaal naar de geldigheid van een internationale beschermingsstatus werd gevoerd en dat deze procedure wordt geregeld in artikel 57/6/7 van de Vreemdelingenwet.

1.5. Artikel 57/6/7, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt over de oproeping van een verzoeker voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een heronderzoek naar de geldigheid van een internationale beschermingsstatus, het volgende:

“§ 3. De oproeping voor een persoonlijk onderhoud of de brief die de betrokkene de mogelijkheid biedt schriftelijk de redenen mee te delen waarom de status dient te worden behouden, wordt bij een aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs verstuurd naar het laatst vermelde adres in het Rijksregister. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stuurt een kopie van deze

oproeping of deze brief per gewone post naar de effectieve woonplaats van de betrokkene, indien hij daarover is ingelicht en deze van latere datum is dan het adres vermeld in het Rijksregister.

Tijdens het persoonlijk onderhoud kiest de betrokkene woonplaats voor de heronderzoeksprocedure. Als geen persoonlijk onderhoud wordt overwogen, krijgt de betrokkene de mogelijkheid woonplaats te kiezen voor de heronderzoeksprocedure en tegelijk de mogelijkheid, schriftelijk de redenen mee te delen waarom zijn status dient te worden behouden.

Elke wijziging van de gekozen woonplaats wordt bij een aangetekende zending meegedeeld aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, kunnen de oproepingen en de brieven door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen of zijn gemachtigde worden verstuurd naar de in het kader van de heronderzoeksprocedure gekozen woonplaats bij een aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de betrokkene woonplaats gekozen heeft bij zijn raadsman, kunnen de oproepingen en brieven ook geldig worden verstuurd per gewone post, per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeniswijze.

Bij ontstentenis van gekozen woonplaats in het kader van de heronderzoeksprocedure en onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, worden de oproepingen en de brieven verstuurd naar het laatst vermelde adres in het Rijksregister bij een aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. In voorkomend geval wordt de kopie van deze oproepingen en van deze brieven ook per gewone post gezonden naar de effectieve woonplaats van de betrokkene, indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen daarover is ingelicht en deze van latere datum is dan het adres vermeld in het Rijksregister.”

In casu werd de oproeping voor een persoonlijk onderhoud conform artikel 57/6/7, § 3 van de Vreemdelingenwet rechtsgeldig aangetekend verzonden naar het laatst vermelde adres in het Rijksregister (AD CGVS, stuk 4, uittreksel, geraadpleegd op 20 augustus 2024), namelijk (xxx) in Aalst. Verzoeker toont niet aan dat dit adres foutief zou zijn. Bovendien wordt in het verzoekschrift dit adres ook vermeld als het adres waar verzoeker verblijft.

1.6. Wat betreft de kennisgeving van de beslissing tot intrekking van de internationale beschermingsstatus bepaalt artikel 57/6/7, § 6 van de Vreemdelingenwet het volgende:

“§ 6. Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, wordt de beslissing tot opheffing of intrekking van de internationale beschermingsstatus per aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs verstuurd. Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, wordt de brief die informeert dat er niet wordt overgegaan tot de intrekking of opheffing van de internationale beschermingsstatus per gewone post verstuurd. De beslissing tot opheffing of intrekking van de internationale beschermingsstatus, of de brief die informeert dat er niet wordt overgegaan tot de intrekking of opheffing van de internationale beschermingsstatus, wordt verstuurd naar de woonplaats die werd gekozen in het kader van de heronderzoeksprocedure.

Als geen woonplaats werd gekozen in het kader van de heronderzoeksprocedure en onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, wordt deze beslissing bij een aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs, of deze brief per gewone post, verstuurd naar het laatst vermelde adres in het Rijksregister. Een kopie van elke verzending wordt per gewone post verstuurd naar de effectieve woonplaats van de betrokkene, indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen daarover is ingelicht en deze van latere datum is dan het adres vermeld in het Rijksregister.”

In casu werd er geen woonplaats gekozen in het kader van de heronderzoeksprocedure omdat verzoeker niet aanwezig was op het persoonlijk onderhoud dat op 20 september 2024 zou plaatsvinden. Verder kan nergens uit het administratief dossier worden afgeleid dat het CGVS op het ogenblik van de betekening van de bestreden beslissing was ingelicht over een ander adres waar verzoeker op dat moment effectief zou verblijven en dat van latere datum zou zijn dan het adres vermeld in het Rijksregister.

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat de brief met de bestreden beslissing op donderdag 17 oktober 2024 aan de postdiensten werd overhandigd voor een aangetekende zending, zoals omschreven in artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, naar het laatst vermelde adres in het Rijksregister (AD CGVS, stuk 4, uittreksel, geraadpleegd op 20 augustus 2024), namelijk (xxx) in

Aalst. De verwerende partij trad zorgvuldig op en voerde onderzoek naar het laatst vermelde adres van verzoeker in het Rijksregister, zoals in artikel 57/6/7 van de Vreemdelingenwet wordt bepaald. Verzoeker betwist dit niet en toont niet aan dat dit adres foutief zou zijn. Het weze herhaald dat in het verzoekschrift dit adres ook wordt vermeld als het adres waar verzoeker verblijft.

Bijgevolg neemt de Raad aan dat de bestreden beslissing op donderdag 17 oktober 2024 op correcte, regelmatige en rechtsgeldige wijze aangetekend werd verstuurd, zoals omschreven in artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, en dit naar het laatst vermelde adres van verzoeker in het Rijksregister, conform artikel 57/6/7, § 6 van de Vreemdelingenwet.

1.7. Uit niets blijkt dat de zending met de oproeping en de zending met de bestreden beslissing niet met succes zouden zijn afgeleverd. Verzoeker toont dit ook niet aan.

De oproeping voor het persoonlijk onderhoud en de bestreden beslissing werden per aangetekende zending verstuurd naar de door verzoeker gekozen woonplaats. Zowel de oproeping als de bestreden beslissing werden echter niet tijdig afgehaald bij het postkantoor waardoor ze werden teruggezonden naar het CGVS. De Raad herinnert eraan dat opdat een kennisgeving bij een ter post aangetekende brief op rechtsgeldige wijze geschiedt, het volstaat dat de postbode zich aan de woning van de belanghebbende heeft aangemeld en als hij de brief niet persoonlijk aan de belanghebbende heeft overhandigd, in de brievenbus een bericht heeft achtergelaten.

Uit de opklakbriefjes op de briefomslag die de bestreden beslissing bevatte, blijkt dat de aangetekende zending reeds op 18 oktober 2024 door Bpost werd aangeboden op het laatst vermelde adres van verzoeker in het Rijksregister. Hierop kan worden gelezen: *“bericht gelaten op 18.10.24”*, alsook: *“Terugzenden op 03.11.24”* (AD CGVS, stuk 4). De opklakbriefjes op de briefomslag gelden als bevestiging door de postdiensten dat bij aanbieding van de brief een bericht van afwezigheid werd achtergelaten als bewijs van overhandiging (cf. RvS 28 mei 2021, nr. 250.716).

Ondanks het achterlaten van dit bericht werd de aangetekende zending niet afgehaald, waarna het postkantoor van Aalst de zending heeft teruggestuurd naar de afzender, met name het CGVS. Daar werden de briefomslag op 5 november 2024 in ontvangst genomen, met op de achterzijde het opklakbriefje *“NIET AFGEHAALD”*.

De opklakbriefjes op de briefomslag gelden als bevestiging door de postdiensten dat bij aanbieding van de brief een bericht van afwezigheid werd achtergelaten als bewijs van overhandiging (cf. RvS 28 mei 2021, nr. 250.716).

Dezelfde bevindingen kunnen worden gemaakt voor de aangetekende verzending van de oproeping (AD CGVS, stuk 4.1)

Verzoeker toont niet aan dat de postdiensten niet correct zouden hebben gehandeld. Hiervan ligt niet enig bewijs voor. Verzoeker geeft niet de minste verklaring waarom hij niet in de mogelijkheid zou zijn geweest de aangetekende zendingen af te halen, zodat er in zijn geval geen sprake kan zijn van overmacht.

1.8. Het weerlegbaar vermoeden dat werd ingeschreven in artikel 39/57, §2, 2° van de Vreemdelingenwet doet de beroepstermijn in geval van geldige kennisgeving per aangetekend schrijven ingaan op de derde werkdag die volgt op deze waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd.

Het gegeven dat de aangetekende zending reeds op 18 oktober 2024 werd aangeboden, zoals blijkt uit de opklakbriefjes op de briefomslag die de bestreden beslissing bevat, doet de beroepstermijn van 30 dagen niet vroeger ingaan. De mogelijkheid om het vermoeden te weerleggen zoals voorzien in artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet is ingesteld ten behoeve van de geadresseerde om diens rechten te waarborgen en niet om de beroepstermijn eventueel vroeger te doen ingaan dan de bedoelde derde werkdag (RvS 2 mei 2022, nr. 253.616).

De geldige kennisgeving doet de termijn ingaan, zodat in casu dinsdag 22 oktober 2024 de eerste dag van de beroepstermijn is. De uiterste datum voor het indienen van het verzoekschrift was bijgevolg woensdag 20 november 2024.

Zoals de verwerende partij ook aanvoert in haar nota met opmerkingen, is het verzoekschrift, dat elektronisch werd verzonden op woensdag 6 juni 2025 bijgevolg ingediend buiten de wettelijke termijn.

In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, oordeelt de Raad dat de kennisgeving van de bestreden beslissing op rechtsgeldige wijze heeft plaatsgevonden via aangetekende zending van 17 oktober 2024,

verstuurd naar het laatst vermelde adres van verzoeker in het Rijksregister zodat niet kan worden besloten, zoals verzoeker verkeerdelijk meent, dat de beroepstermijn niet is beginnen te lopen en aldus dient te worden vastgesteld dat het beroep laattijdig is.

Het verzoekschrift bevat geen verdere informatie omtrent de (laat)tijdigheid van het beroep. Verzoeker dient ook geen pleitnota in en verdedigt zich bijgevolg niet op dit punt. Hij voert ook geen overmacht aan en toont deze dus ook niet aan.

De Raad stelt dienvolgens vast dat het beroep laattijdig is.

Het beroep is onontvankelijk ratione temporis.

Gelet op wat voorafgaat, past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend vijftentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO